

ROMANJE V MARIJO BISTRICO V LETU 2016

Marija Bistrica je največje hrvaško Marijino svetišče, verniki tu iščejo svoj duhovni mir.

Iz Žirov smo se odpravili v soboto 30. julija, osmi dan smo prispeli na cilj, prehodili smo okrog 220 km.

Prvi dan smo hodili iz Žirov čez Pasjo Ravan, Selo, Topol, Toško Čelo do Podutika, kjer smo prespali pri sestrah Notre Dame. Uspelo nam je ujeti večerno sv. mašo, gospod župnik nas je še posebej pozdravil. Sestra Magda pa nam je v prenočišču skuhala lahko in okusno večerjo.

Naslednji dan sta se nam v Ljubljani pridružila še dva romarja Majda in Janez. Vremenarji so napovedovali vroč dan, kljub temu smo rinili mimo Ljubljanskega gradu, od koder vidimo na vse konce mesta. V Višnji gori smo najprej odložili nahrbtnike v župnišču, si pripravili ležišča iz miz in klopi. Po večerji smo se šli kopat v bazen na letno kopališče.

Iz Višnje Gore smo pot nadaljevali skozi Stično. Stiški samostan je še danes znan po izdelavi dobrega sira. Po poljski poti in po gozdu smo prišli do Sela pri Šumberku. Ustavili smo se v okrepčevalnici gospe Brigite, ki je zelo vesela romarjev, saj tod mimo pelje Slovenska Jakobova pot. V vasi stoji cerkev sv. Janeza Krstnika. Popoldne je začelo deževati, tako, da pridemo do Smoličeve domačije s mokrimi čevlji. Gospa Tatjana in njen mož Janez sta nas prijazno sprejela v zakurjeni in topli hiši in nam pripravila res okusno večerjo in zajtrk. Hranita tudi ključ cerkve sv. Jakoba. Gospod Janez nam je zjutraj pokazal notranjost cerkve, ki ima vsako leto kaj novega.

Četrty dan nas pot vodi skozi lepo dolino, kjer so vasi Dolenji, Srednji in Gorenji Globodol. Mimo letališča, čez travnik, še eno uro imamo do Novega mesta. Lepa in prijetna je bila pot pred mestom, imenuje se Zupančičeva sprehajalna pot ob reki Krki. Sestre v Šmihelu imajo zelo lep dom, tu smo prespali.

Peti dan smo prespali v Leničevem domu v Podbočju. Ta dan smo si ogledali dolenski Lurd pri Šentjerneju, imenovan Novi Lurd. Ob kapelici je tudi studenec, ki pa je presahnil ob našem obisku. Skozi Gorenje Vrhpolje se bližamo Pterjem. Pravijo, da je kartuzija pojoča cerkev v samoti. Malo vzpona, nato pa spust do Kostanjeviškega samostana. Pot nas vodi naprej po polju in že smo v Kostanjevici na Krki, prelepo mesto, imenovano tudi slovenske Benetke. Župnik Jože Miklavčič nas prijazno sprejme, ponudi pijačo in piškote in razkaže cerkev Sv. Jakoba.

Od Podbočja do Dobove pa je bilo kar nekaj asfaltnih cest. Dan nam je polepšal obisk pri župniku Janezu Žaklju, ki je rojen v Žireh. Povabil nas je v cerkev in župnišče, povedal nam je veliko zanimivega. Oglasili smo se še pri sestrah v bližini. Hvala vsem za pogostitev.

Na mejnem prehodu Rakovec smo prestopili na hrvaško stran, pred nami je bilo še zadnjih 48 km poti. Romali smo skozi odmaknjene vasi, gričevnat svet nam je nudil lepe poglede daleč naokoli. V mestu Luka so nas prijazni domačini povabili na praznovanje, hitro so nas pogostili s hrano in pijačo. Pozdravil naj je župan mesta, bos. Skupaj smo se še poslikali za spomin, jim pošljem slikco, bili so res gostoljubni.

Naše romanje smo sklenili v Mariji Bistrici s sv. mašo žirovskih župnikov Igorja Jereba in Jaka Kralja. Hvala lepa obema.

Med romanjem smo molili za primerno vreme, za dobrotnike ob naši poti, ki jih je bilo veliko. Molili smo tudi za zdravje in uspešno operacijo našega člana.

Pot je bila skrbno načrtovana. Videli smo veliko verskih, zgodovinskih, naravnih znamenitosti. Želim in upam, da smo si napolnili naše duše, zbistrili misli. Na poti smo srečali veliko prijaznih in gostoljubnih ljudi.

Meni je bilo lepo, hvala za prijetno družbo.

Nuša Svoljšak

Pa še nekaj fotografij:

Kratek počitek v Loških hribih

Pri sestri Magdi prespimo prvo noč

Dež tudi pozneje ni ponehal

Zelo lepo urejen dom sester v Šmihelu

Romamo po dolenjskih gričih

Župnik Jože Miklavčič in mi v Kostanjevici na Krki

Saj ga poznate, kajne

Marija Bistrica po osmih dneh hoje

Še ena gasilska potem pa na avtobus in domov